Zadanie nr 4 - Przekształcenie Fouriera, Walsha-Hadamarda, kosinusowe i falkowe, szybkie algorytmy

Cyfrowe Przetwarzanie Sygnałów

Dominik Gałkowski, 247659 – Jan Śladowski, 24780610.06.2025

1 Cel zadania

Celem zadania jest zapoznanie się z operacjami transformacji sygnałów dyskretnych przy użyciu wybranych metod oraz zaimplementowanie ww. operacji transformacji w programie z zadania trzeciego.

2 Wstęp teoretyczny

Na podstawie instrukcji do zadania 4, do programu z zadania trzeciego zostały dodane funkcjonalności możliwości rysowania wykresów sygnałów dyskretnych o wartościach zespolonych w postaci dwóch wykresów o wspólnej dziedzinie. Wykresy są umieszczone jeden nad drugim oraz zostało przyjęte założenie, że sygnały zespolone będą tylko wynikiem transformacji Fouriera, więc będą prezentować funkcje w dziedzinie częstotliwości. Zostały zapewnione dwa tryby wyświeltania wykresu:

- (W1) górny wykres prezentuje część rzeczywistą amplitudy w funkcji czestotliwości, a wykres dolny część urojona
- (W2) górny wykres prezentuje moduł liczby zespolonej, a dolny argument liczby w funkcji częstotliwości

Ponadto zostały zaimplementowane transformacje przedstawione poniżej:

- dyskretna transformacja Fouriera algorytm z definicji o złożoności $\mathrm{O}(N^2)$, gdzie wyliczenie każdej próbki wyniku wymaga wymnożenia i zsumowania wszystkich próbek sygnału wejściowego przez odpowiednie, wyliczane na bieżąco współczynniki
- dyskretna transformacja Fouriera algorytm szybki w miejscu (in situ)
  z decymacją w dziedzinie czasu (DIT FFT) o złożoności O(Nlog(N)), nie
  wymaga alokacji dodatkowej pamięci na bufor próbek podczas obliczeń,
  ponadto wszystkie współczynniki są wyliczone przed obliczeniami w tablicy o długości równej połowy długości bufora próbek
- dyskretna transformacja kosinusowa typu drugiego algorytm z definicji
- dyskretna transformacja Walsha-Hadamarda algorytm z definicji
- dyskretna szybka transformacja Walsha-Hadamarda algorytm szybki

3 Materialy i metody

Pierwszym krokiem w czasie dokonywania eksperymentów było wygenerowanie trzech sygnałów sinusoidalnych. Ich równania zostały przedstawione poniżej: Następnie zostały przeprowadzone dla każdego z nich transformaty przedstawione poniżej:

- 1. Dyskretna tranformacja Fouriera z definicji
- 2. Dyskretna tranformacja Fouriera wariant szybki
- 3. Transformacja kosinusowa z definicji

• (S1) -
$$S(t) = 2\sin(\frac{2\pi}{2}t + \frac{\pi}{2}) + 5\sin(\frac{2\pi}{0.5}t + \frac{\pi}{2})f_{pr} = 16$$

• (S2) -
$$S(t) = 2\sin(\frac{2\pi}{2}t) + \sin(\frac{2\pi}{1}t) + 5\sin(\frac{2\pi}{0.5}t)f_{pr} = 16$$

• (S3) -
$$S(t) = 5\sin(\frac{2\pi}{2}t) + \sin(\frac{2\pi}{0.25}t) f_{pr} = 16$$

- 4. Transformacja Walsha-Hadamarda z definicji
- 5. Transformacja Walsha-Hadamarda wariant szybki

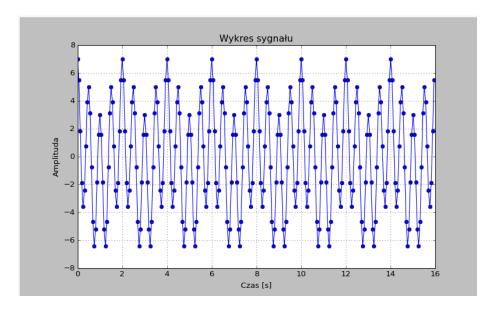
Wyniki transformat zostały przedstawione poniżej łącznie z wykresami sygnałów oznaczonych symbolami S1, S2, S3.

4 Eksperymenty i wyniki

4.1 Sygnał S1

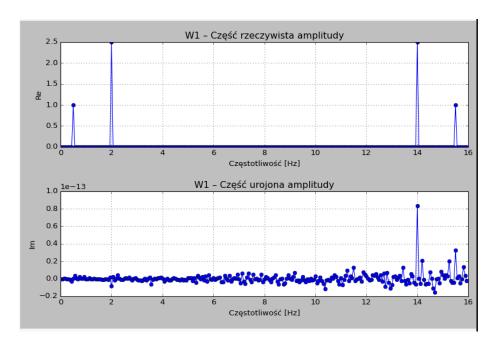
Czas początkowy	Czas trwania sygnału	Częstotliwość próbkowania
0	16s	16Hz

Tabela 1: Parametry wejściowe dla sygnału S1

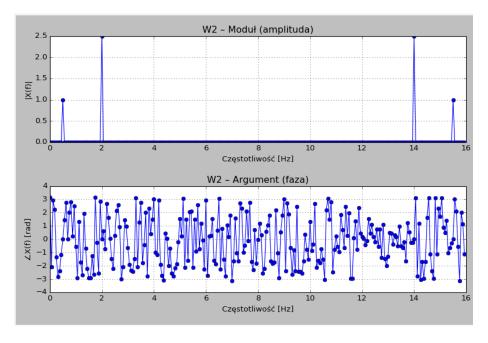

Rysunek 1: Wykres sygnału S1

4.1.1 Dyskretna tranformacja Fouriera z definicji

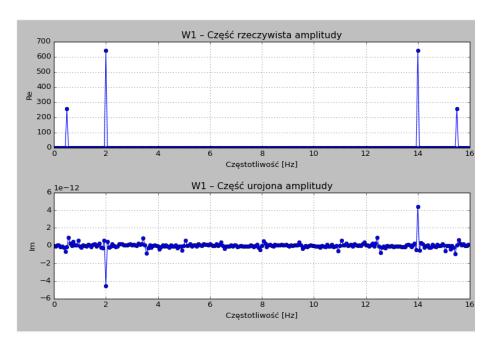

Rysunek 2: Wykresy W1 dla sygnału S1

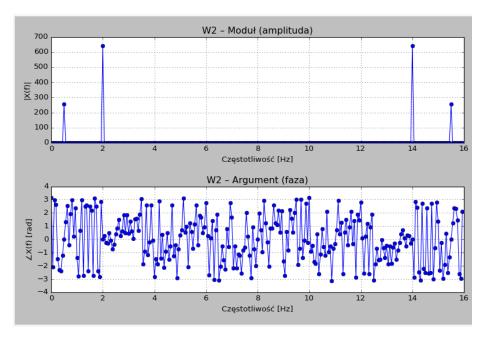

Rysunek 3: Wykresy W2 dla sygnału S1

4.1.2 Szybka tranformacja Fouriera

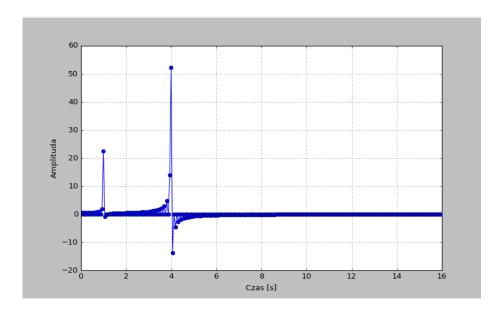

Rysunek 4: Wykresy W1 dla sygnału S1

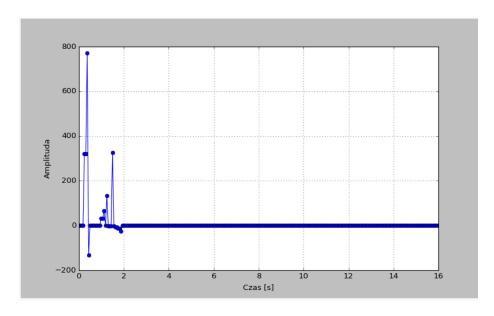
Rysunek 5: Wykresy W2 dla sygnału S1

4.1.3 Transformacja kosinusowa z definicji

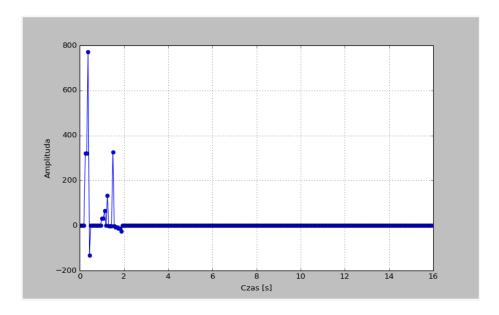
Rysunek 6: Wykresy dla sygnału S1

4.1.4 Transformacja Walsha-Hadamarda z definicji

Rysunek 7: Wykresy dla sygnału S1

4.1.5 Szybka transformacja Walsha-Hadamarda

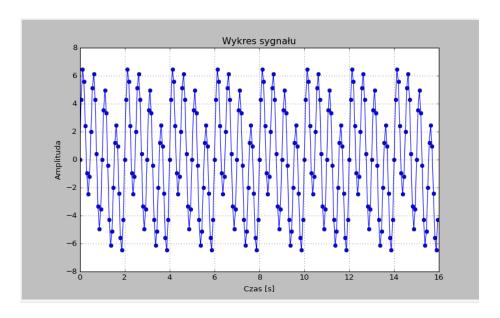
Rysunek 8: Wykresy dla sygnału S1

Czas wykonania obliczeń (s): $0.001\,$

4.2 Sygnał S2

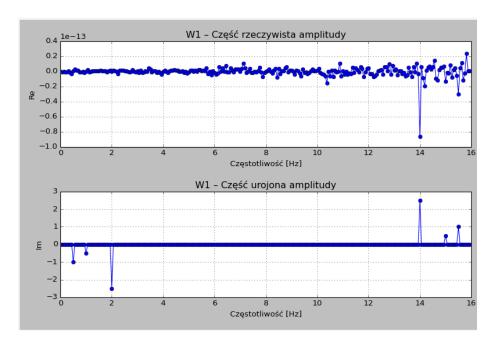
Czas początkowy	Czas trwania sygnału	Częstotliwość próbkowania
0	16s	16Hz

Tabela 2: Parametry wejściowe dla sygnału S2

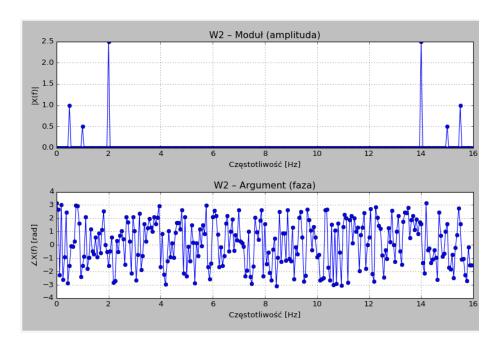

Rysunek 9: Wykres sygnału S2

4.2.1 Dyskretna tranformacja Fouriera z definicji

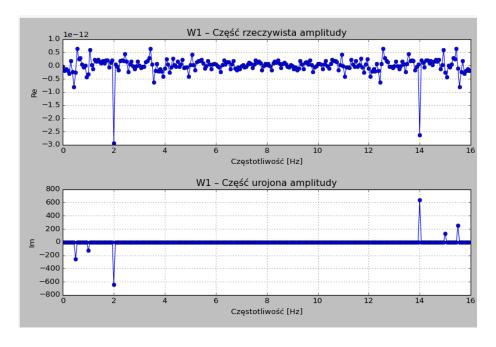

Rysunek 10: Wykresy W1 dla sygnału S2

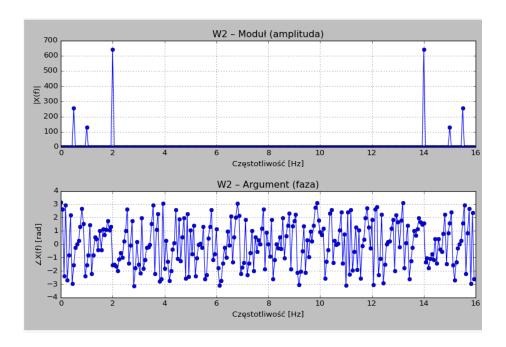

Rysunek 11: Wykresy W2 dla sygnału S2

4.2.2 Szybka tranformacja Fouriera

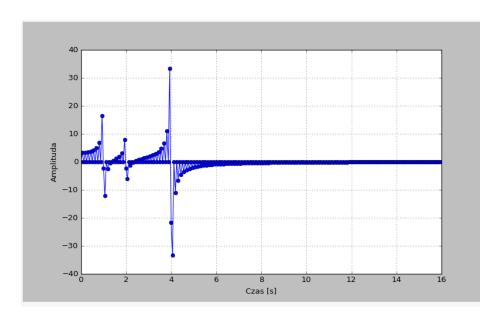

Rysunek 12: Wykresy W1 dla sygnału S2

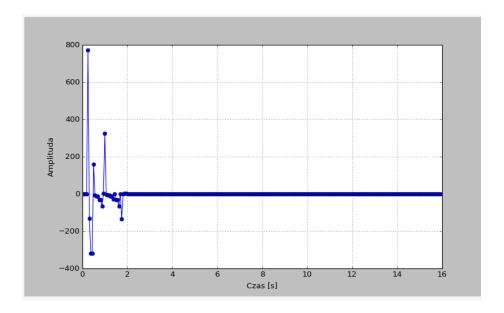
Rysunek 13: Wykresy W2 dla sygnału S2

4.2.3 Transformacja kosinusowa z definicji

Rysunek 14: Wykresy dla sygnału S2

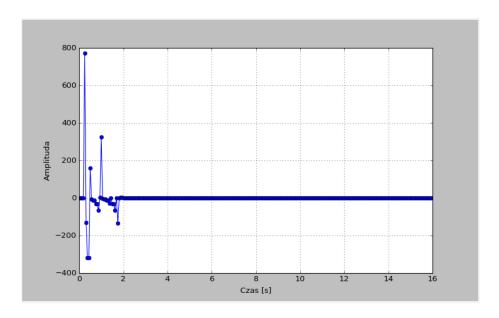
4.2.4 Transformacja Walsha-Hadamarda z definicji

Rysunek 15: Wykresy dla sygnału S2

Czas wykonania obliczeń (s): $0.025\,$

4.2.5 Szybka transformacja Walsha-Hadamarda

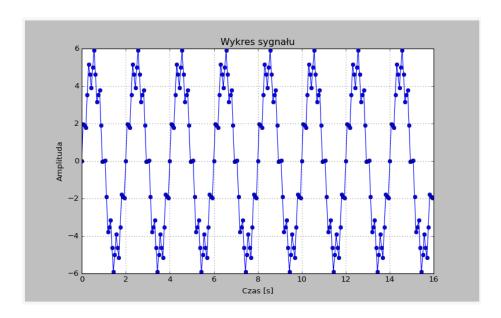

Rysunek 16: Wykresy dla sygnału S2

4.3 Sygnał S3

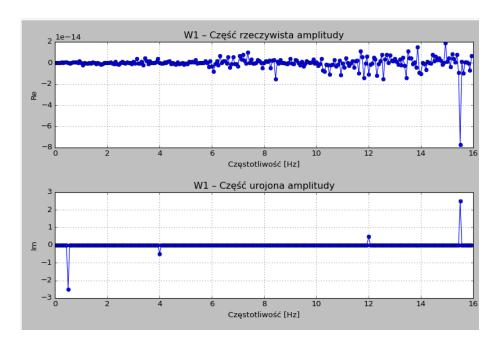
	Czas trwania	Częstotliwość
Czas początkowy	sygnału	próbkowania
0	16s	$16 \mathrm{Hz}$

Tabela 3: Parametry wejściowe dla sygnału S3

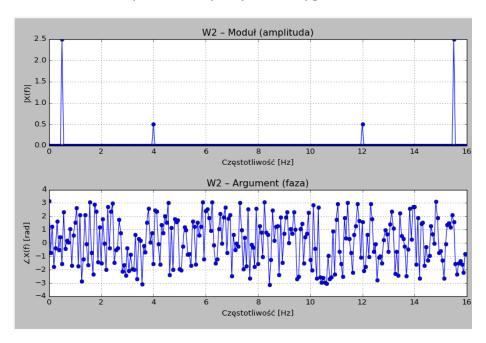

Rysunek 17: Wykres sygnału S3

4.3.1 Dyskretna tranformacja Fouriera z definicji

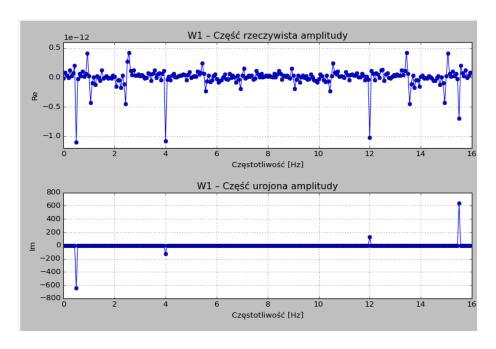

Rysunek 18: Wykresy W1 dla sygnału S3

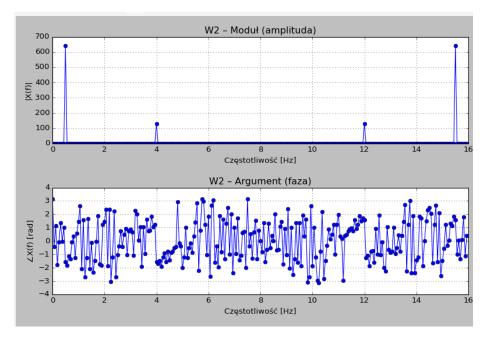

Rysunek 19: Wykresy W2 dla sygnału S3

4.3.2 Szybka tranformacja Fouriera

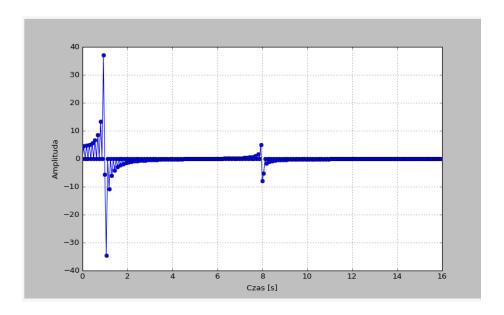

Rysunek 20: Wykresy W1 dla sygnału S3

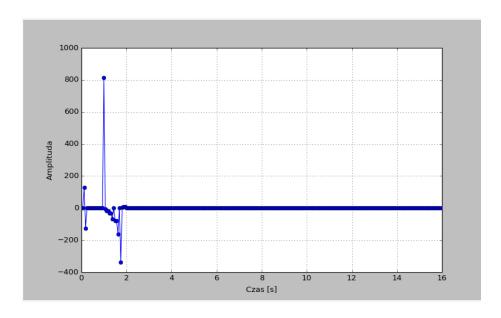
Rysunek 21: Wykresy W2 dla sygnału S3

4.3.3 Transformacja kosinusowa z definicji

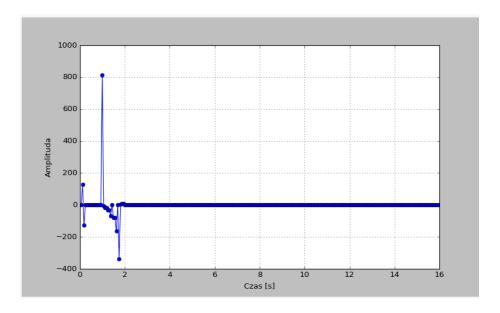
Rysunek 22: Wykresy dla sygnału S3

4.3.4 Transformacja Walsha-Hadamarda z definicji

Rysunek 23: Wykresy dla sygnału S3

4.3.5 Szybka transformacja Walsha-Hadamarda

Rysunek 24: Wykresy dla sygnału S3

Czas wykonania obliczeń (s): 0.001

4.4 Tabela czasu wykonywania obliczeń

	S1	S2	S3
Dyskretna tranformacja Fouriera z definicji		0.021	0.015
Szybka tranformacja Fouriera		0.002	0.001
Transformacja kosinusowa z definicji		0.026	0.024
Transformacja Walsha-Hadamarda z definicji		0.025	0.026
Szybka transformacja Walsha-Hadamarda	0.001	0.002	0.001

5 Dyskusja i wnioski

Eksperymenty zostały podzielone na trzy grupy, każda grupa przedstawia wyniki transformacji jedego z sygnałów S1, S2 i S3. Większa liczba eksperymentów pozwala lepiej potwierdzić wysnuwane wnioski, które są w tym przypadku takie same, dla każdej serii doświadczeń.

Jeżeli chodzi o wyniki transformacji, to wydają się one być poprawne dla wszystkich przeprowadzonych eksperymentów, w wynikach transformacji Fouriera, kosinusowej i Walsha-Hadamarda, zawsze można odnaleźć tyle składowych, ile rzeczywiście tworzyło transformowaną funkcję. I tak kolejno dla serii eksperymentów znaleziono 2, 3 i znowu 2 składowe. Warto jeszcze wspomnieć, że wyniki transformacji Fouriera, która była przeprowadzana różnymi metodami,

również różnią się od siebie. Widać, że dla każdej z dwóch metod część rzeczywista wyniku wygląda innaczej. Natomiast moduł zawsze wygląda tak samo i jako, że jest przeniesiony w dziedzinę częstotliwości a oś X odpowiednie przeskalowana, pozwala bezpośrednio odczytać, jakie częstotliwości składowe tworzyły transformowany sygnał. Oczywiście należy pamiętać, że druga połowa (w osi X) wykresu jest zawsze symetryczna do pierwszej i nie niesie dodatkowej informacji.

Ostatnim rozważanym aspektem jest czas obliczeń. Pierwszym oczywistym wnioskiem potwierdzonym przez prawie wszystkie doświadczenia jest to, że algorytmy szybkie działają znacznie szybciej, niż algorytmy zbudowane na podstawie definicji. Widać to wyraźnie na przykładach transformacji Walsha-Hadamarda oraz kosinusowej. FFT okazała się za każdym razem około dziesięciokrotnie szybsza niż transformacja z definicji. W przypadku transformacji Walsha-Hadamarda ponad trzydzieści razy. Warto zwrócić tutaj uwagę, że w ogóle transformacja Walsha-Hadamarda okazała się najszybsza, druga w kolejności jest transformacjakosinusowa, najwolniejsza natomiast jest transformacja Fouriera. Należy wziąc pod uwagę, że zależności pomiędzy czasem trwania różnych algorytmów zmienią się dla większej bądź mniejszej liczby próbek. Zysk czasowy, który otrzymujemy dla algorytmów szybkich, zawsze jest coraz bardzie zauważalny przy obliczeniach, na większej ilości danych. Ponadto trzeba wspomnieć, że czas obliczeń może zmieniać się w zależności od chwilowego obciążenia procesora komputera i konkretnych szczegółów implementacyjnych, które nie są charakterystyczne dla algorytmu ale dla danej jego implementacji.

Literatura

- [1] Politechnika Łódzka, *Instrukcja do zadania* 4, Dostęp online: https://ftims.edu.p.lodz.pl/mod/url/view.php?id=6495, [dostęp: 10 maja 2025].
- [2] Python Software Foundation, *Python Documentation*, Dostęp online: https://docs.python.org/3/, [dostęp: 10 maja 2025].
- [3] Python Software Foundation, *Tkinter Documentation*, Dostęp online: https://docs.python.org/3/library/tkinter.html, [dostęp: 10 maja 2025].